

[Helleesen.]

Rejsende fra Strækningen Fredericia—Aarhus optager dem, og saa kører man med ledige Pladser mellem de nævnte Byer og Aalborg. Det maa i høj Grad være en uøkonomisk Ordning. Jeg kunde tænke mig at foreslaa den højtærede Trafikminister, at der blev indført den samme Bestemmelse for „Nordjyden“, som er gældende for „Engländeren“ til Esbjerg, at Pladsbilletterne i særlig Grad blev forbeholdt Rejsende ud over Aalborg mod Vest og Nord.

I Henhold til min Redegørelse her vil jeg meget gerne anmode den højtærede Trafikminister om at tage det omtalte Forhold op til en velvillig og saglig Overvejelse, saaledes at der snarest paa dette Omraade træffes en Ordning, der tager et rimeligt Hensyn til den Befolkning, der bor i Vendsyssel, saa den i nogen Maade stilles paa lige Fod med den øvrige Befolkning i vort Land.

Et andet Spørgsmaal, der ogsaa har vakt Interesse i Vendsyssel, er Opførelsen af et nyt Sindssygehospital.

Der blev i sin Tid nedsat en Kommission til Forberedelse af denne Sag. Kommissionen har afgivet en Betænkning, som imidlertid ikke har vakt udelt Beundring i interesserede Kredse: Betænkningen bærer Præg af at være meget selvmodsigende. Den tekniske Side af denne Sag overlader Befolkningen selvfølgelig til Sagkundskaben at tage sig af. Derimod vil man gerne være med, naar der skal tages Bestemmelse om Beliggenheden, thi paa dette Punkt er Kommissionen kommet i Strid med sig selv.

I Begyndelsen af Betænkningen udtaler Kommissionen, „at Hospitalet skal ligge centralt i sit Omraade“, det vil sige, at det skal ligge let tilgængeligt for besøgende, der har Ærinde til Hospitalet. Dette er saare godt. I Betænkningen anføres endvidere, at Hospitalet skal dække et Omraade, bestaaende af Vendsyssel, Thy og Aalborg By. Man bliver derfor noget desorienteret, naar Kommissionen til Slut anbefaler, at Hospitalet skal ligge Syd for Aalborg. Kommissionen kommer herved i et mærkeligt Misforhold til sin førnævnte helt rigtige Konklusion, at Hospitalet skal ligge centralt i sit Omraade, idet man hermed vil anbringe det helt uden for „sit Omraade“.

Jeg vil gerne henstille til den højt-

ærede Indenrigsminister, at dette ikke sker. Jeg vil gerne ud fra en helt nøgtern Betragtning af dette Forhold pege paa Hjørring som det bedst egnede Sted for Opførelse af Hospitalet. Ifølge Kommissionsbetænkningen skal Hospitalet opføres i Nærheden af et stort moderne Sygehus med Specialafdelinger. Jeg kan dertil oplyse, at Hjørring Sygehus er et af Provinsens største og udstyret med alle de Specialafdelinger, der i vor Tid hører til et moderne Hospital. Endvidere kan der jo heller ikke være mere end een Mening om, at Hjørring er absolut det trafikale Midtpunkt i det Omraade, Hospitalet skal dække, idet Veje og Baner fører dertil. Jeg tillader mig da ud fra nævnte Betragtninger at anbefale, at Hospitalet anbringes saaledes, at der skabes Mulighed for, at Befolkningen kan drage den fulde Nytte deraf.

Til Slut vil jeg gerne paapege et Forhold, der vedrører de værnepligtiges Indkaldelse. Til den højtærede Forsvarsminister vil jeg tillade mig at rette denne Forspørgsel: Kan der ikke hidføres en saadan Ordning angaaende det unge Mandskab, der udskrives til Militærtjeneste, at de unge Mænd ret hurtigt, eller i hvert Fald paa et betydeligt tidligere Tidspunkt, end det nu er Tilfældet, kunde faa Meddelelse om, hvornaar de kan forvente at blive indkaldt? Den nuværende Ordning, hvor der kan gaa baade Aar og Dag, inden vedkommende kan faa Besked, volder mange Ulemper. De paa-gældende unge Mennesker kan ikke indgaa noget fast Tjenesteforhold, før dette Spørgsmaal er klarlagt. Forholdet er faktisk saaledes, at Nationen til en vis Grad lægger Beslag paa den unge Mand allerede fra den Dag, han er udskrevet til Soldat. Jeg henstiller til den højtærede Forsvarsminister at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse og Ændring.

Strøm: I 1942 afgav Produktions- og Raastofkommissionen en Betænkning angaaende teknisk-videnskabelig Forskning. Med Betænkningen fulgte en Indstilling om, at der snarest søgtes oprettet et teknisk-videnskabeligt Forskningsinstitut, organiseret paa en i Betænkningen nærmere skitseret Maade, og det foresloges, at Staten skulde stille en aarlig Bevilling paa 250 000 Kr. til Raadighed for det omhandlede Forsknings-